

GENERALNY DYREKTOR OCHRONY ŚRODOWISKA

Warszawa, 11-04-2023 r.

DOOŚ-WDŚZOO.420.42.2022.PCh.7

DECYZJA

Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska, po rozpatrzeniu odwołania [REDAKTED] z 17 sierpnia 2022 r. od decyzji Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Krakowie z 20 lipca 2022 r., znak: OO.420.4.2.2022.BM.8, na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 w związku z art. 155 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2022 r. poz. 2000, ze zm.), dalej k.p.a., oraz art. 87 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2022 r. poz. 1029, ze zm.), dalej u.o.o.ś.,

utrzymuje w mocy powyższą decyzję.

Uzasadnienie

Cytowaną w sentencji decyzją z 20 lipca 2022 r. RDOŚ w Krakowie, działając na wniosek Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie, dalej PGW Wody Polskie, z 1 czerwca 2022 r., na podstawie art. 155 k.p.a. oraz art. 87 u.o.o.ś., zmienił decyzję własną z 29 października 2012 r., znak: OO.4233.13.2012.BM, o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia pod nazwą: *1. Budowa retencyjnego zbiornika przeciwpowodziowego „Bieżanów” na rzece Serafie w km 7+284 w m. Kraków; 2. Budowa retencyjnego zbiornika przeciwpowodziowego „Serafa – 2” na rzece Serafie w km 9+223 w m. Kraków; 3. Budowa retencyjnego zbiornika przeciwpowodziowego „Malinówka – 1” na potoku Malinówka w km 0+220 w m. Kraków; 4. Budowa retencyjnego zbiornika przeciwpowodziowego „Malinówka – 2” na potoku Malinówka w km 2+320 w m. Kraków; 5. Budowa retencyjnego zbiornika przeciwpowodziowego „Malinówka – 3” na potoku Malinówka w km 3+017 w m. Kraków oraz w m. Wieliczka*, zmienioną decyzją RDOŚ w Krakowie z 18 września 2020 r., znak: OO.420.4.3.2019.BM.

Skarżący wniósł o uchylenie kwestionowanej decyzji w całości oraz orzeczenie co do istoty sprawy bądź o uchylenie przedmiotowej decyzji i przekazanie sprawy do ponownego rozpatrzenia organowi pierwszej instancji, przedstawiając następujące zarzuty:

1. naruszenie art. 71 ust. 2 u.o.o.ś w związku z § 3 ust. 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. 2019 poz. 1839, ze zm.), dalej r.o.o.ś., poprzez nieprawidłowe uznanie, że zmiana uwarunkowań nie stanowi przedsięwzięcia mogącego znacząco oddziaływać na środowisko i nie wymaga uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach;
2. naruszenie art. 80 u.o.o.ś. poprzez wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach pomimo faktu, iż od przeprowadzenia niektórych badań minęło 9 lat, a także arbitralne uznanie, że dopuszczalne jest przeprowadzenie wycinki drzew w okresie lęgowym ptaków oraz *brak wskazania alternatywy wobec podejścia związanego z nadzorem przyrodniczym podczas okresu lęgowego ptaków*;
3. naruszenie art. 85 ust. 1 i 2 u.o.o.ś. w związku z art. 107 § 3 k.p.a. poprzez sporządzenie uzasadnienia w sposób niezgodny z obowiązującymi organ standardami, a w szczególności nieprzekonujące argumentowanie na rzecz podjętych w decyzji rozstrzygnięć;
4. naruszenie art. 108 § 1 k.p.a. w związku z art. 7 k.p.a. poprzez nadanie kwestionowanej decyzji rygoru natychmiastowej wykonalności w sytuacji, w której przesłanki umożliwiające takie działanie nie zostały spełnione, co w konsekwencji doprowadziło do nierównego traktowania stron – preferowania interesu inwestora, kosztem interesu społecznego oraz słusznego interesu obywateli;
5. naruszenie art. 10 § 2 k.p.a. poprzez błędne uznanie, że w niniejszej sprawie mogło dojść do odstąpienia od stosowania zasady czynnego udziału stron w postępowaniu, podczas gdy przesłanki umożliwiające zastosowanie tego przepisu w niniejszej sprawie nie zostały spełnione.

GDOŚ ustalił i zważył, co następuje

Jak wynika z art. 127 § 2 w związku z art. 127 ust. 3 u.o.o.ś. GDOŚ pełni funkcję organu wyższego stopnia w rozumieniu Kodeksu postępowania administracyjnego w stosunku do regionalnych dyrektorów ochrony środowiska, zatem jest organem właściwym do rozpatrzenia odwołania od decyzji RDOŚ w Krakowie.

Z uwagi na liczbę stron postępowania w niniejszej sprawie zastosowanie ma art. 74 ust. 3 u.o.o.ś., w myśl którego, jeżeli liczba stron postępowania o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach przekracza 10, stosuje się art. 49 k.p.a., a zatem, poza inwestorem, pozostałym stronom postępowania doręczenie decyzji RDOŚ w Krakowie z 20 lipca 2022 r. nastąpiło poprzez publiczne obwieszczenie. Obwieszczenie RDOŚ w Krakowie z 21 lipca 2022 r., znak: OO.420.4.2.2022.BM.10, informujące strony o wydaniu powyższej decyzji, zostało zamieszczone najpóźniej na tablicach ogłoszeń Urzędu Miasta Krakowa oraz Urzędu Miasta i Gminy w Wieliczce, tj. 26 lipca 2022 r. Zatem decyzja ta została doręczona stronom 9 sierpnia 2022 r., a termin na wniesienie odwołania upłynął 23 sierpnia 2022 r.

■■■■■■■■■■ wniósł odwołanie od powyższej decyzji 17 sierpnia 2022 r. Odwołanie zostało zatem wniesione w ustawowym terminie, o którym mowa w art. 129 § 2 k.p.a.

Status strony postępowania przysługuje skarżącemu ze względu na posiadane prawo własności do nieruchomości znajdującej się na obszarze, na który będzie oddziaływać przedsięwzięcie, o którym mowa w art. 74 ust. 3a u.o.o.ś., tj. działki ewidencyjnej o numerze ■■■■■■ obręb Wieliczka 0003, gmina Wieliczka.

Organem właściwym do zmiany decyzji, co wynika z art. 155 k.p.a, jest organ, który ją wydał, co statuuje właściwość RDOŚ w Krakowie do zmiany decyzji własnej z 29 października 2012 r., zmienionej decyzją z 18 września 2020 r.

Zgodnie z art. 155 k.p.a. decyzja ostateczna, na mocy której strona nabyła prawo, może być w każdym czasie za zgodą strony uchylona lub zmieniona przez organ administracji publicznej, który ją wydał, jeżeli przepisy szczególne nie sprzeciwiają się uchyleniu lub zmianie takiej decyzji i przemawia za tym interes społeczny lub słuszny interes strony. W przypadku łącznego spełnienia wskazanych wyżej przesłanek, właściwy organ wydaje decyzję w sprawie zmiany decyzji dotychczasowej, co wynika z art. 154 § 2 w związku z art. 155 *in fine* k.p.a.

W tej sytuacji zastosowanie ma również art. 87 u.o.o.ś., zgodnie z którym do zmiany decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach stosuje się odpowiednio przepisy działu V oraz działu VI u.o.o.ś. Przywołany przepis nakazuje również odpowiednie stosowanie przepisu art. 155 k.p.a., z zastrzeżeniem, że zgodę wyraża wyłącznie strona, która złożyła wniosek o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, lub podmiot, na którego decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach została przeniesiona.

Decyzja RDOŚ w Krakowie z 29 października 2012 r. została wydana na rzecz Małopolskiego Zarządu Melioracji i Urządzeń Wodnych w Krakowie, dalej MZMiUW w Krakowie. 18 listopada 2017 r. weszły w życie przepisy uchwały Nr XLII/641/17 Sejmiku Województwa Małopolskiego z 23 października 2017 r. w sprawie likwidacji Małopolskiego Zarządu Melioracji i Urządzeń Wodnych w Krakowie (Dz. Urz. Małop. z 2017 r. poz. 6809, ze zm.), która w § 3 ust. 2 określa przejście z dniem 1 stycznia 2018 r. na PGW Wody Polskie praw i obowiązków MZMiUW w Krakowie. Tym samym należy uznać, że wniosek PGW Wody Polskie z 1 czerwca 2022 r. o zmianę ww. decyzji pochodzi od strony postępowania, odpowiedzialnej za wykonanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach i zainteresowanej jej zmianą w zakresie wynikającym z powyższego wniosku i przedłożonego raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko.

Objęta wnioskiem PGW Wody Polskie z 1 czerwca 2022 r. ostateczna decyzja RDOŚ w Krakowie z 29 października 2012 r. stanowi rozstrzygnięcie merytoryczne, kształtujące sytuację prawną adresata. Na podstawie tej decyzji strona nabyła prawo do ubiegania się i uzyskania kolejnych decyzji w toku procesu inwestycyjnego, o których mowa w art. 72 u.o.o.ś. Wniosek o zmianę przedmiotowej decyzji został wniesiony przez PGW Wody Polskie, przyjąć

zatem należy, że strona, która złożyła wniosek o wydanie decyzji RDOŚ w Krakowie z 29 października 2012 r., wyraziła równocześnie zgodę na zmianę tej decyzji.

Decyzja RDOŚ w Krakowie z 29 października 2012 r. określa środowiskowe uwarunkowania realizacji przedsięwzięcia polegającego na budowie pięciu zbiorników retencyjnych: Bieżanów, Serafa, Malinówka – 1, Malinówka – 2, Malinówka – 3. Powyższe zamierzenie budowlane stanowi przedsięwzięcie mogące zawsze znacząco oddziaływać na środowisko, o którym mowa w § 2 ust. 1 pkt 36 r.o.o.ś., tj. budowie piętrzące o wysokości piętrzenia wody nie mniejszej niż 5 m. W wyniku zmiany założeń projektowych w zakresie zbiorników Malinówka – 3 i Serafa – 2 RDOŚ w Krakowie wydał decyzję z 18 września 2020 r. zmieniającą decyzję RDOŚ w Krakowie z 29 października 2012 r. o środowiskowych uwarunkowaniach.

Przedmiotem kwestionowanej decyzji RDOŚ w Krakowie z 20 lipca 2022 r. jest zmiana warunków określonych w decyzji RDOŚ w Krakowie z 29 października 2012 r., zmienionej decyzją RDOŚ w Krakowie z 18 września 2020 r., poprzez zmianę:

- punktu 1.1.2.n o treści: „Wycinkę drzew i krzewów należy ograniczyć do niezbędnego minimum, umożliwiającego realizację inwestycji i prowadzić poza okresem lęgowym ptaków, tj. poza okresem od 1 marca do 15 października” na: „Wycinkę drzew i krzewów należy ograniczyć do niezbędnego minimum, umożliwiającego realizację inwestycji i prowadzić poza okresem lęgowym ptaków, tj. poza okresem od 1 marca do 31 sierpnia. Dopuszcza się prowadzenie prac w okresie od 1 marca do 31 marca pod warunkiem zapewnienia bieżącego nadzoru przyrodniczego, który winien skontrolować obszar budowy i front robót pod kątem występowania gatunków chronionych i ich schronień”;
- punktu 1.1.2.r o treści: „Przed przystąpieniem do prac ziemnych na danym terenie należy go skontrolować pod względem występowania chronionych gatunków zwierząt (np. płazów, gadów, ptaków). Prace związane ze zdjęciem wierzchniej warstwy nadkładu należy prowadzić w okresie od września do lutego. Stwierdzone osobniki należy przenieść poza teren inwestycji, w miejsce o podobnych warunkach siedliskowych, na tyle oddalone od terenu inwestycji, aby zwierzęta nie mogły powrócić na ten teren do czasu zakończenia prac. Prace ziemne należy wykonywać pod nadzorem przyrodnika” na: „Przed przystąpieniem do prac ziemnych na danym terenie należy go skontrolować pod względem występowania chronionych gatunków zwierząt (np. płazów, gadów, ptaków). Prace związane ze zdjęciem wierzchniej warstwy nadkładu należy prowadzić w okresie od 1 września do 31 marca. Dopuszcza się prowadzenie prac przez cały rok pod warunkiem zapewnienia bieżącego nadzoru przyrodniczego, który raz w tygodniu winien kontrolować obszar budowy i front robót pod kątem występowania gatunków chronionych oraz utrzymania powierzchni obszaru w stanie uniemożliwiającym zakładanie gniazd, kryjówek i innych schronień poprzez regularne wykaszanie obszaru (pierwsze koszenie między 1 a 15 kwietnia). Stwierdzone osobniki

należy przenieść poza teren inwestycji w miejsce o podobnych warunkach siedliskowych, na tyle oddalone od terenu inwestycji, aby zwierzęta nie mogły powrócić na ten teren do czasu zakończenia prac. Powyższe działania należy prowadzić pod nadzorem przyrodnika specjalisty w dziedzinie herpetologii”.

Zakres przedsięwzięcia, dla którego została wydana decyzja RDOŚ w Krakowie z 29 października 2012 r., zmieniona decyzją z 18 września 2020 r. nie uległ zmianie.

Zgodnie z przedłożoną dokumentacją przedsięwzięcie realizowane jest w ramach projektu ochrony przeciwpowodziowej w dorzeczu Odry i Wisły, dalej POPDOW, oraz znajduje się na liście działań strategicznych, zgodnie z rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 18 października 2016 r. w sprawie przyjęcia planu zarządzania ryzykiem powodziowym dla obszaru dorzecza Wisły (Dz. U. 2016 poz. 1841, ze zm.). W ramach POPDOW przewidziano realizację najpilniejszych zadań z zakresu ochrony przed powodzią. Według przedstawionej dokumentacji zmiana warunków określonych w punktach 1.1.2.n oraz 1.1.2.r decyzji RDOŚ w Krakowie z 29 października 2012 r. umożliwi realizację przedsięwzięcia w całorocznym cyklu budowlanym, co jest niezbędne dla spełnienia wymagań zapewniających bezpieczeństwo budowli hydrotechnicznych. Na str. 12 raportu inwestor wskazuje, iż ze względu na bezpieczeństwo przeciwpowodziowe nie można wyprzedzająco w całej czaszy zbiorników wykarczować wszystkich drzew i krzewów (wyłącznie poza okresem lęgowym) i usunąć nadkładu (wyłącznie w okresie od września do lutego). Takie prowadzenie robót, poprzez naruszenie istniejącego stanu, mogłoby spowodować nadmierną erozję i destabilizację dna rzeki Serafy i potoku Malinówka, a w konsekwencji niekontrolowane zalanie terenów przeznaczonych do ochrony przed powodzią. Zatem, biorąc pod uwagę ryzyko wystąpienia powodzi, w interesie mieszkańców miejscowości położonych w obszarze zagrożenia powodziowego, leży niezwłoczne przystąpienie do realizacji omawianej inwestycji. Ponadto zgodnie z przedłożoną dokumentacją zmiana ww. warunków jest niezbędna z uwagi na konieczność dotrzymania terminów wykonania inwestycji. Planowane przedsięwzięcie realizowane jest w ramach kompleksowego programu inwestycyjnego, objętego pożyczką udzieloną rządowi RP przez międzynarodowe instytucje. Zatem opóźnienie jego realizacji niesie ryzyko utraty finansowania kluczowej inwestycji (str. 13 raportu).

Podsumowując konieczność zmiany warunków określonych w punktach 1.1.2.n oraz 1.1.2.r decyzji RDOŚ w Krakowie z 29 października 2012 r. wynika z potrzeby zwiększenia ochrony przeciwpowodziowej, ograniczenia strat powodziowych, a także zabezpieczenia ważnego interesu strony – polegającego na możliwości utraty finansowania przedmiotowego przedsięwzięcia. Z powyższego wynika zatem, że za zmianą decyzji przemawia zarówno interes społeczny, jak i słuszny interes strony.

Odnosząc się do zarzutu naruszenia art. 71 ust. 2 u.o.o.ś w związku z § 3 ust. 3 r.o.o.ś., należy wyjaśnić, że zgodnie z art. 71 ust. 2 u.o.o.ś. uzyskanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach jest wymagane dla planowanych przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko (pkt 1) oraz przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco

oddziaływać na środowisko (pkt 2). Katalog tych przedsięwzięć jest zamknięty i został wyszczególniony w r.o.o.ś. Rozporządzenie to nie zawiera zamierzeń polegających na zmianie uwarunkowań określonych w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, zatem zmiana uwarunkowań nie stanowi przedsięwzięcia mogącego znacząco oddziaływać na środowisko i nie wymaga uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Ponadto sama zmiana uwarunkowań – terminu oraz warunków prowadzenia prac związanych ze zdjęciem wierzchniej warstwy gleby oraz terminu dotyczącego wycinki drzew, a więc zmiana punktu 1.1.2.n oraz punktu 1.1.2.r decyzji RDOŚ w Krakowie z 29 października 2012 r. nie wypełnia definicji przedsięwzięcia, o której mowa w art. 3 ust. 1 pkt 13 u.o.o.ś. Co więcej, zgodnie z § 3 ust. 3 r.o.o.ś. do przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko zalicza się także przedsięwzięcia niezwiązane z przebudową, rozbudową lub montażem realizowanego lub zrealizowanego przedsięwzięcia, powodujące potrzebę zmiany uwarunkowań określonych w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Do przedsięwzięć tych należy zaliczyć przedsięwzięcia niewymienione w § 2 oraz § 3 ust. 1 i ust. 2 powyższego rozporządzenia, których realizacja wymaga zmiany uwarunkowań określonych w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, np. zwiększenia czasu pracy instalacji, zmiany jej maksymalnej wydajności, które może powodować zmianę oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko i wynikającą stąd potrzebę zmiany uwarunkowań. Podsumowując, z przepisu § 3 ust. 3 r.o.o.ś. wyraźnie wynika, że do przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko zalicza się także przedsięwzięcia powodujące potrzebę zmiany uwarunkowań określonych w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, a nie sama potrzebę ich zmiany, z jaką mamy do czynienia w przedmiotowej sprawie.

Bezpodstawny zatem jest zarzut naruszenia art. 71 ust. 2 u.o.o.ś w związku z § 3 ust. 3 r.o.o.ś. – organ pierwszej instancji prawidłowo zastosował instytucję zmiany decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach ustanowioną w treści art. 155 k.p.a. w związku z art. 87 u.o.o.ś w zakresie wnioskowanej zmiany punktu 1.1.2.n oraz punktu 1.1.2.r decyzji RDOŚ w Krakowie z 29 października 2012 r., zmienionej decyzją z 18 września 2020 r.

Przedmiotem kwestionowanej decyzji jest zmiana terminu i warunków wycinki drzew i karczowania krzewów oraz terminu i warunków prowadzenia prac związanych ze zdjęciem humusu. Natomiast zakres przedsięwzięcia, dla którego została wydana decyzja RDOŚ w Krakowie z 29 października 2012 r., zmieniona decyzją z 18 września 2020 r. nie uległ zmianie. Mając na uwadze charakter zmian, których dotyczy zaskarżona decyzja, analizę ich oddziaływania na wrażliwe na te zmiany komponenty środowiska przeprowadzono w oparciu o aktualne, w dniu złożenia wniosku, wyniki badań. Według informacji zawartych w operacie dendrologicznym (załącznik nr 4 do raportu z czerwca 2022 r.) dla zbiorników: Serafa 2, Malinówka 1, Malinówka 2 i Malinówka 3 przeprowadzona została inwentaryzacja dendrologiczna i sporządzone na jej podstawie operaty dendrologiczne. Badania wykonane zostały w październiku 2019 r. i uzupełnione w czerwcu 2020 r. Ponadto dla zbiorników przeprowadzona została także inwentaryzacja przyrodnicza w sezonie wegetacyjnym 2020 r.

Terminy dokonanych kontroli zostały zawarte na stronach 5-6 inwentaryzacji przyrodniczej (załącznik nr 3 do raportu z czerwca 2022 r.). Dodatkowo w maju 2018 r. przeprowadzono też badania dla zbiorników Serafa 2 i Malinówka 3 (strony 7-8 inwentaryzacji przyrodniczej).

Jak wskazano powyżej, zmiana decyzji RDOŚ w Krakowie z 20 lipca 2022 r. obejmuje wyłącznie zmiany terminu oraz warunków prowadzenia prac związanych ze zdjęciem humusu oraz prac dotyczących wycinki drzew i karczowania krzewów. Działania te nie generują zmian w zakresie wielkości emisji zanieczyszczeń do powietrza, hałasu, odpadów czy zanieczyszczeń wód. Nie wpływają również na zmianę ilości wykorzystywanych: wody, surowców, minerałów, paliw i energii. Wprowadzone zmiany nie wiążą się z możliwością oddziaływania na wody powierzchniowe i podziemne, nie spowodują pogorszenia stanu jednolitych części wód powierzchniowych i podziemnych oraz nie stworzą ryzyka nieosiągnięcia celów środowiskowych, o których mowa w art. 56, art. 57, art. 59 oraz art. 61 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne (Dz. U. z 2022 r. poz. 2625, ze zm.), zawartych w Planie gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Wisły, przyjętym rozporządzeniem Ministra Infrastruktury z dnia 4 listopada 2022 r. (Dz. U. z 2023 r. poz. 300). Jak wynika z przedłożonej dokumentacji, zmiana warunków orzeczonych w punkcie 1.1.2.n oraz punkcie 1.1.2.r decyzji RDOŚ w Krakowie z 29 października 2012 r. nie wiąże się ze zmianą oddziaływań planowanego przedsięwzięcia względem obszarów: wodno-błotnych, o płytkim zaleganiu wód podziemnych, wybrzeży, górskich i leśnych, obszarów wymagających specjalnej ochrony ze względu na występowanie gatunków roślin i zwierząt oraz ich siedlisk, a także siedlisk przyrodniczych objętych ochroną, w tym obszarów Natura 2000, obszarów, na których standardy jakości zostały przekroczone, ochrony bezpośredniej ujęć wody, ochrony uzdrowiskowej, a także obszarów o krajobrazie mającym znaczenie kulturowe, historyczne lub archeologiczne. Dodatkowo z dokumentacji wynika, że wprowadzone zmiany nie wiążą się z ryzykiem transgranicznych oddziaływań oraz nie dojdzie do oddziaływań skumulowanych. Wyraźnego podkreślenia wymaga, iż wydanie przez RDOŚ w Krakowie decyzji z 29 października 2012 r. o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia związanego z realizacją pięciu zbiorników retencyjnych oraz decyzji z 18 września 2020 r. zmieniającej ww. decyzję zostało poprzedzone oceną oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, w ramach której przeanalizowano, sporządzony zgodnie z art. 66 u.o.o.ś., raport, w którym zidentyfikowano oraz oceniono wpływ planowanego przedsięwzięcia na poszczególne komponenty środowiska, formy ochrony przyrody, a także ustalono sposoby zapobiegania, ograniczania czy minimalizowania skutków realizacji przedsięwzięcia.

W świetle powyższego, tj. w odniesieniu do zagadnień związanych z przeprowadzeniem oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko na podstawie nieaktualnych wyników badań, nie są zasadne zarzuty wyprowadzające podstawy naruszenia z art. 80 u.o.o.ś.

Skarżący podnosi, że RDOŚ w Krakowie arbitralnie uznał, że dopuszczalne jest przeprowadzenie wycinki drzew w okresie lęgowym ptaków oraz nie wskazał alternatywy wobec zastosowania nadzoru przyrodniczego podczas okresu lęgowego, a stwierdzenie, że

ilość niszczonej gniazd jest niewielka, zawarte w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji jest lakoniczne. Zdaniem skarżącego w kwestionowanej decyzji nie umotywowano wystarczająco zgody na przeprowadzenie pewnych czynności w trakcie okresów ważnych dla zwierząt.

Zgodnie z wprowadzoną zmianą wycinka drzew w trakcie okresu lęgowego ptaków (w terminie od 1 do 31 marca) może odbywać się jedynie z zapewnieniem bieżącego nadzoru przyrodniczego, polegającego na kontroli obszaru budowy i frontu robót pod kątem występowania gatunków chronionych oraz ich schronień. Ponadto należy zaznaczyć, że punkt 1.1.2.p decyzji z 29 października 2012 r. zobowiązuje inwestora do prowadzenia koniecznej wycinki drzew pod nadzorem specjalisty ornitologa. Wymienione działania minimalizujące są adekwatne do stwierdzonych oddziaływań. Wskazany specjalista, posiadając odpowiednią wiedzę, będzie w stanie przekazać wykonawcy wszystkie najważniejsze informacje odnośnie sposobu postępowania w sytuacji zaobserwowania gatunku chronionego lub jego schronienia. Dzięki temu wprowadzone kwestionowaną decyzją zmiany nie wpłyną znacząco negatywnie na ornitofaunę znajdującą się na terenie planowanego przedsięwzięcia.

Zgodnie z wynikami przeprowadzonej inwentaryzacji dendrologicznej na terenie przedsięwzięcia zostały stwierdzone gniazda i dziuple na drzewach przewidzianych do wycinki: Malinówka 1 – 2 gniazda (str. 79 raportu z czerwca 2022 r.), Malinówka 2 – 2 gniazda (str. 81 raportu z czerwca 2022 r.), Malinówka 3 – 1 gniazdo (str. 82 raportu z czerwca 2022 r.), Serafa 2 – 10 dziupli (str. 77 raportu z czerwca 2022 r.). Uwzględniając liczbę zinwentaryzowanych na tym terenie drzew, liczba przewidzianych do wycinki drzew, na których zostały stwierdzone gniazda i dziuple, jest niewielka. Należy natomiast zauważyć, że środowisko przyrodnicze podlega ciągłym zmianom, dlatego liczba ta w danym roku może się różnić. Zatem pomimo umożliwienia prowadzenia pewnych czynności w trakcie okresów ważnych dla zwierząt, zostały zaplanowane odpowiednie działania minimalizujące – zapewnienie nadzoru przyrodniczego, utrzymanie obszaru budowy i frontu robót w stanie uniemożliwiającym zakładanie gniazd, kryjówek i innych schronień, regularne wykaszanie obszaru, przenoszenie stwierdzonych osobników poza teren inwestycji w miejsca o podobnych warunkach siedliskowych. Ponadto prowadzenie wycinki według opisanych zasad nie musi oznaczać straconych lęgów w liczbie takiej jak liczba gniazd/dziupli wymieniona powyżej, a jedynie zniszczenie potencjalnych miejsc lęgowych. Prawidłowo przeprowadzony nadzór ornitologiczny uniemożliwi zakładanie gniazd i zasiedlanie dziupli na obszarze planowanej wycinki. Dodatkowo w decyzji z 18 września 2020 dla zbiorników Serafa 2 i Malinówka 3 RDOŚ w Krakowie nałożył obowiązek wykonania kompensacji przyrodniczej w postaci nasadzeń zastępczych w stosunku przynajmniej 1:1.

Zgodnie z wprowadzoną zmianą dopuszcza się możliwość prowadzenia prac związanych ze zdjęciem wierzchniej warstwy nakładu przez cały rok pod warunkiem zapewnienia bieżącego nadzoru przyrodniczego pod postacią specjalisty w dziedzinie herpetologii, który raz w tygodniu skontroluje obszar budowy i front robót pod kątem występowania gatunków chronionych oraz utrzymania powierzchni obszaru budowy w stanie

uniemożliwiającym zakładanie gniazd, kryjówek i innych schronień. Zdaniem skarżącego kontrole te powinny odbywać się częściej, a częstotliwość kontroli nie została odpowiednio uargumentowana.

Nie sposób zgodzić się z twierdzeniem skarżącego, ponieważ specjalista w dziedzinie herpetologii będzie w stanie wskazać potencjalne trasy migracji płazów oraz przewidzieć termin tych migracji na podstawie cotygodniowych obserwacji i analizy prognoz temperatury powietrza i opadów. Ponadto zgodnie z punktem 1.1.2.s decyzji RDOŚ w Krakowie z 29 października 2012 r., jeżeli na terenie inwestycji zostaną stwierdzone sezonowe migracje płazów, to teren inwestycji należy zabezpieczyć tak, aby uniemożliwić płazom przedostanie się na teren prac, gdzie w wyniku prowadzonych działań byłyby zagrożone – w tym celu należy zastosować ogrodzenia herpetologiczne, aby zapobiec przedostawaniu się płazów na teren inwestycji. Jest to powszechnie stosowane rozwiązanie o wysokiej skuteczności. Dodatkowo zgodnie z decyzją RDOŚ w Krakowie z 18 września 2020 r. – dot. zbiorników Malinówka 3 i Serafa 2, w trakcie prowadzenia robót budowlanych należy unikać tworzenia zastoisk i innych zagłębień terenu, w których może stagnować woda, aby nie stwarzać potencjalnych, nietrwałych siedlisk rozrodczych dla płazów. Działania te mogą być prowadzone w sposób ciągły przez pracowników budowy i weryfikowane w czasie cotygodniowych kontroli. Zdaniem GDOŚ opisane powyżej działania są wystarczającym środkiem minimalizującym w kontekście zidentyfikowanych oddziaływań.

Podsumowując, specyfika postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wymaga, by organ prowadzący postępowanie dysponował specjalistyczną wiedzą z zakresu ochrony środowiska. Organ ocenia wpływ planowanej inwestycji na środowisko na podstawie wniosku i dołączonej dokumentacji, opierając się na wynikach raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko. Regionalny dyrektor ochrony środowiska jako organ właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach i przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko jest uprawniony do samodzielnej oceny przedłożonego w sprawie raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, co wprost wynika z art. 3 ust. 1 pkt 8 lit a, art. 80 ust. 1 pkt 2 oraz art. 85 ust. 2 pkt 1 lit. b tiret pierwsze u.o.o.ś. RDOŚ w Krakowie po przeanalizowaniu całości materiału dowodowego, w tym także najnowszych wyników inwentaryzacji przedłożonych przez inwestora, dopuścił zmianę terminu i warunków wycinki drzew i karczowania krzewów oraz terminu i warunków prowadzenia prac związanych ze zdjęciem humusu. Nie ma zatem mowy o samowolnym, ale samodzielnym działaniu organu pierwszej instancji. Biorąc pod uwagę wszystkie wprowadzone minimalizacje i kompensacje, zdaniem GDOŚ, są one adekwatne do stwierdzonych oddziaływań i dzięki ich zastosowaniu wprowadzone decyzją RDOŚ w Krakowie z 20 lipca 2022 r. zmiany nie wpłyną znacząco negatywnie na środowisko przyrodnicze. Podkreślić w tym miejscu należy, że skarżący nie przedstawił żadnych argumentów ani analiz, które podważałyby ustalenia zawarte w raporcie o oddziaływaniu

przedsięwzięcia na środowisko oraz stanowisko RDOŚ w Krakowie wyrażone w zaskarżonej decyzji.

Pismem z 6 lipca 2022 r. inwestor wniósł o nadanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach rygoru natychmiastowej wykonalności, z uwagi na uzasadniony interes społeczny i ważny interes strony. Organ pierwszej instancji punktem V decyzji, na podstawie art. 108 § 1 k.p.a., nadał decyzji rygor natychmiastowej wykonalności. Zgodnie ze stanowiskiem skarżącego nieuzasadnione było nadanie kwestionowanej decyzji rygoru natychmiastowej wykonalności w trybie 108 § 1 k.p.a., ponieważ w przedmiotowej sprawie nie zaistniały ku temu stosowne przesłanki. Przesłankami do nadania decyzji RDOŚ w Krakowie z 20 lipca 2022 r. rygoru natychmiastowej wykonalności są ważny interes społeczny ze względu na ochronę zdrowia i życia ludzkiego na terenach zagrożonych powodzią oraz ważny interes gospodarczy z uwagi na grożącą, niepowetowaną szkodę materialną. Konieczność pilnej realizacji planowanego przedsięwzięcia wynika z potrzeby zwiększenia ochrony przeciwpowodziowej, ograniczenia strat powodziowych, a także zabezpieczenia ważnego interesu strony – polegającego na możliwości utraty finansowania przedmiotowego przedsięwzięcia.

Zgodnie z art. 108 § 1 k.p.a. decyzji, od której służy odwołanie, może zostać nadany rygor natychmiastowej wykonalności, gdy jest to niezbędne ze względu na ochronę zdrowia lub życia ludzkiego albo dla zabezpieczenia gospodarstwa narodowego przed ciężkimi stratami bądź też ze względu na inny interes społeczny lub wyjątkowo ważny interes strony. W ocenie organu odwoławczego w analizowanej sprawie zasadne było nadanie rygoru natychmiastowej wykonalności decyzji RDOŚ w Krakowie z 20 lipca 2022 r., ze względu na interes społeczny rozumiany jako realizacja inwestycji celu publicznego. W kontekście powyższego przywołać należy art. 3 ustawy z dnia 8 lipca 2010 r. o szczególnych zasadach przygotowania do realizacji inwestycji w zakresie budowli przeciwpowodziowych (Dz. U. z 2021 r. poz. 1812), który wskazuje, że inwestycja w zakresie budowli przeciwpowodziowych jest celem publicznym w rozumieniu art. 6 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (Dz. U. z 2023 r. poz. 344). Wśród celów tych wymienione zostały: budowa oraz utrzymywanie obiektów i urządzeń służących ochronie środowiska, zbiorników i innych urządzeń wodnych służących zaopatrzeniu w wodę, regulacji przepływów i ochronie przed powodzią, a także regulacja i utrzymywanie wód oraz urządzeń melioracji wodnych, będących własnością Skarbu Państwa lub jednostek samorządu terytorialnego – pkt 4 przywołanego przepisu. Jak podkreślił Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie w wyroku z 7 marca 2007 r., sygn. akt: IV Sa/Wa 2037/06: *Pojęcie celu publicznego, oznacza cel dotyczący ogółu ludzi, służący ogółowi, przeznaczony (dostępny) dla wszystkich. Zatem przedmiotowa inwestycja mieści się w granicach interesu społecznego.*

Ponadto zgodnie z informacjami przedstawionymi w raporcie (str. 63), zmiana warunków będąca przedmiotem kwestionowanej decyzji umożliwi realizację suchych zbiorników retencyjnych w całym rocznym cyklu budowlanym, co jest niezbędne dla

spełnienia wymagań zapewniających bezpieczeństwo budowli hydrotechnicznych, ponieważ inwestycja ze względów technologicznych i bezpieczeństwa musi być wykonywana odcinkami. Z uwagi na bezpieczeństwo powodziowe nie można wyprzedzająco w całej czaszy zbiorników wykarczować wszystkich drzew i krzewów (wyłącznie w okresie poza lęgowym) i usunąć nadkładu (wyłącznie w okresie od września do lutego). Takie prowadzenie robót, poprzez naruszenie istniejącego stanu, mogłoby spowodować nadmierną erozję i destabilizację dna rzeki Serafy i potoku Malinówka, a w konsekwencji niekontrolowane zalanie terenów przeznaczonych do ochrony przed powodzią. Zatem, biorąc pod uwagę ryzyko wystąpienia powodzi, w interesie mieszkańców miejscowości położonych w obszarze zagrożenia powodziowego, leży niezwłoczne przystąpienie do realizacji omawianej inwestycji.

Niezależnie od powyższego podkreślenia wymaga, że nadanie rygoru natychmiastowej wykonalności decyzji organu pierwszej instancji ma charakter czasowy i jest ściśle związane z decyzją nieostateczną, odnosi bowiem swój skutek wyłącznie do czasu rozpoznania przez organ drugiej instancji odwołania i zakończenia postępowania wydaniem decyzji ostatecznej. W momencie wydania decyzji odwoławczej decyzja organu pierwszej instancji staje się wykonalna, a nadany rygor natychmiastowej wykonalności wygasa.

Ponadto nie sposób zgodzić się z argumentacją, że kwestionowana decyzja została wydana z naruszeniem słusznego interesu stron postępowania, o którym mowa w art. 7 k.p.a. Należy bowiem zwrócić uwagę, że w przedmiotowej sprawie mamy do czynienia z występowaniem sprzecznych interesów poszczególnych stron, co czyni niemożliwym uwzględnienie żądań wszystkich zainteresowanych podmiotów. Co więcej, w doktrynie prawa i judykaturze podkreśla się, że w przypadku decyzji o charakterze związanym – a z taką właśnie mamy do czynienia w niniejszej sprawie – wyrażona w art. 7 k.p.a. zasada uwzględnienia interesu społecznego i słusznego interesu obywateli doznaje istotnego ograniczenia, ponieważ zastosowanie tej zasady nie może prowadzić do naruszenia przepisów prawa materialnego (por. H. Knysiak-Sudyka [w:] *Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz*, red. H. Knysiak-Sudyka, Warszawa 2019, LEX, art. 7, teza II.5; wyrok WSA w Warszawie z 13 lipca 2011 r., sygn. akt: V SA/Wa 746/11). W sytuacji gdy wnioskodawca spełnił określone w przepisach u.o.o.ś. warunki, pod którymi dopuszczalne jest wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, właściwy organ ma obowiązek taką decyzję wydać. Podkreślić należy, że decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach nie stanowi zezwolenia na realizację przedsięwzięcia, określa jedynie środowiskowe uwarunkowania tej realizacji, a zatem nie rodzi bezpośrednich skutków w środowisku. Dopiero na kolejnych etapach procesu inwestycyjnego następuje materializacja warunków określonych w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. W związku z tym inwestor musi uzyskać odrębną decyzję stanowiącą podstawę realizacji przedsięwzięcia. Zatem decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach co do zasady nie powoduje skutków prawnorzeczowych w postaci np. utraty praw własności ani nie upoważnia do rozpoczęcia robót budowlanych (por. postanowienie WSA w Warszawie z 24 czerwca 2010 r., sygn. akt: IV SA/Wa 929/10). Powyższe stanowisko podzielił również

Naczelny Sąd Administracyjny w postanowieniu z 6 lipca 2010 r., sygn. akt: II OZ 658/10, wskazując, że decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach nie stanowi aktu, *który dawałby podstawę do rozpoczęcia robót i realizacji inwestycji, a tym samym nie narusza na tym etapie inwestycyjnym żadnych praw skarżących w postaci wyrządzenia znacznej szkody lub nieodwracalnych skutków*. Dodatkowo zaznaczyć należy, że przedmiotem kwestionowanej decyzji jest zmiana terminu i warunków wycinki drzew i karczowania krzewów oraz terminu i warunków prowadzenia prac związanych ze zdjęciem humusu. Natomiast zakres przedsięwzięcia polegającego na budowie pięciu zbiorników retencyjnych, dla którego została wydana decyzja RDOŚ w Krakowie z 29 października 2012 r., zmieniona decyzją z 18 września 2020 r., nie uległ zmianie. W świetle powyższego, wbrew twierdzeniom skarżącego, kwestionowana decyzja nie ingeruje w sposób pośredni ani bezpośredni w prawo własności lub inne prawa rzeczowe do nieruchomości, tzn. nie przenosi, nie obciąża, nie znosi ani nie zmienia tych praw. Podsumowując, decyzja z 20 lipca 2022 r. nie narusza art. 7 k.p.a. – nawet przy sprzeczności skarżącego wobec położenia jego nieruchomości w obszarze oddziaływania inwestycji.

Pismem z 6 lipca 2022 r. inwestor wniósł o odstąpienie od zastosowania art. 10 § 1 k.p.a., z uwagi na to, iż załatwienie sprawy nie cierpi zwłoki ze względu na niebezpieczeństwo dla życia i zdrowia ludzkiego na terenach zagrożonych powodzią oraz wskazał na pilną potrzebę jego realizacji w celu zabezpieczenia dobra narodowego przed ciężkimi stratami – m.in. mostów i dróg, w tym autostrady A4. W piśmie inwestor podkreślił, że pilna realizacja zabezpieczenia przeciwpowodziowego wynika z potrzeby minimalizacji ryzyka wystąpienia powodzi, które jest realnym zagrożeniem. Znajduje to potwierdzenie w powodziach i podtopieniach, które wystąpiły w ostatnich latach na omawianym obszarze (str. 64 raportu). Ponadto wnioskodawca wskazał, że planowane przedsięwzięcie realizowane jest w ramach POPDOW – kompleksowego programu inwestycyjnego, objętego pożyczką udzieloną rządowi RP przez międzynarodowe instytucje – Bank Światowy i Bank Rozwoju Rady Europy. Zatem opóźnienie jego realizacji niesie ryzyko utraty finansowania kluczowej inwestycji. W piśmie z 6 lipca 2022 r. inwestor wykazał w sposób jednoznaczny i niewątpliwy, że *stan niecierpiący zwłoki* w tej konkretnej sprawie jest stanem istniejącym w rzeczywistości, a nie mogącym jedynie zaistnieć.

Zgodnie z brzmieniem art. 10 § 2 k.p.a. odstąpienie od zasady przewidującej, że organ powinien umożliwić stronie wypowiedzenie się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań przed wydaniem decyzji, możliwe jest tylko w przypadku, gdy załatwienie sprawy nie cierpi zwłoki ze względu na niebezpieczeństwo dla życia lub zdrowia ludzi albo ze względu na groźącą niepowetowaną szkodę materialną. W tej sytuacji organ administracji publicznej obowiązany jest utrwalić w aktach sprawy – w drodze adnotacji – przyczyny odstąpienia, a także ma obowiązek wskazać powody tego odstąpienia w uzasadnieniu decyzji. RDOŚ w Krakowie nie zamieścił w aktach sprawy informacji dotyczącej powodów odstąpienia od realizacji zasady wyrażonej w art. 10 § 1 k.p.a., natomiast obszernie opisał przyczyny i

umotywował powody takiego działania w uzasadnieniu decyzji z 20 lipca 2022 r., co wypełnia obowiązek wynikający z art. 10 § 3 k.p.a. Ponadto w orzecznictwie przyjmuje się, że zarzut naruszenia art. 10 k.p.a. może odnieść skutek tylko wówczas, gdy stawiająca go strona wykaże, że zarzucane uchybienie uniemożliwiło jej dokonanie konkretnych czynności procesowych (wyrok NSA z 14 marca 2018 r., sygn. akt: II OSK 1253/16). Przenosząc powyższe na grunt niniejszej sprawy, skarżący w żaden sposób nie wykazał, że odstąpienie przez organ pierwszej instancji od realizacji zasady wyrażonej w art. 10 § 1 k.p.a. uniemożliwiło mu dokonanie jakichkolwiek czynności, a w konsekwencji, że miało to istotny wpływ na rozstrzygnięcie sprawy.

RDOŚ w Krakowie w uzasadnieniu decyzji omówił przesłanki, którymi kierował się przy jej wydawaniu, umotywował ocenę stanu faktycznego oraz wyjaśnił powiązanie między tą oceną a treścią rozstrzygnięcia. Organ pierwszej instancji wyjaśnił podstawę prawną i przytoczył przepisy prawa dla wydanego rozstrzygnięcia, zajął stanowisko wobec zgromadzonego materiału dowodowego sprawy i uzasadnił w sposób jasny i zrozumiały, jakimi kryteriami kierował się, uznając pewne fakty za prawdziwe. Mając na uwadze wskazane w niniejszej decyzji okoliczności oraz treść uzasadnienia zaskarżonej decyzji, GDOŚ nie podziela zarzutu naruszenia przepisów art. 85 ust. 1 i 2 u.o.o.ś. w związku z art. 107 § 3 k.p.a. oraz art. 7 k.p.a. W opinii GDOŚ uzasadnienie zaskarżonej decyzji zawiera wyczerpującą, bezstronną, a także samodzielną ocenę materiału dowodowego, która wystarczająco przedstawia dokonaną przez RDOŚ w Krakowie pełną analizę sprawy i wyprowadzone z niej wnioski.

Pozostałe zarzuty przedstawione w odwołaniu z 17 sierpnia 2022 r. odnoszą się do decyzji GDOŚ z 31 maja 2022 r., znak: DOOŚ-WDŚZOO.420.70.2021.SP.PCh.10, uchylającej decyzję RDOŚ w Krakowie z 15 września 2021 r., znak: OO.420.4.2.2021.BM, o środowiskowych uwarunkowaniach w całości i umarzającej postępowanie pierwszej instancji w całości, a tym samym wykraczają poza przedmiot niniejszego postępowania.

Zgodnie z art. 138 § 1 pkt 1 k.p.a. organ odwoławczy może utrzymać w mocy zaskarżoną decyzję. Będzie to miało miejsce wówczas, gdy w wyniku ponownego rozpoznania sprawy rozstrzygnięcie organu odwoławczego jest zgodne z rozstrzygnięciem organu pierwszej instancji zawartym w zaskarżonej decyzji. Organ administracji, wydając w postępowaniu odwoławczym decyzję utrzymującą w mocy zaskarżoną decyzję, zajmuje stanowisko, że rozstrzygnięcie organu pierwszej instancji jest prawidłowe, zarówno co do zgodności z prawem, jak i co do istoty. W ocenie GDOŚ zaskarżona decyzja jest prawidłowa i nie narusza przepisów prawa w stopniu uzasadniającym jej uchylenie w tym zakresie.

Wobec powyższego GDOŚ orzekł, jak w sentencji.

Pouczenie

- niniejsza decyzja jest ostateczna w administracyjnym toku instancji. Na decyzję, zgodnie z art. 50 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2023 r. poz. 259), dalej p.p.s.a., służy skarga wnoszona na

piśmie do WSA w Warszawie, za pośrednictwem GDOŚ, w terminie 30 dni od dnia otrzymania decyzji;

- wnoszący skargę, zgodnie z art. 230 p.p.s.a. w związku z § 2 ust. 3 pkt 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2021 r. poz. 535), obowiązany jest do uiszczenia wpisu od skargi w kwocie 200 zł. Wnoszący skargę, co wynika z art. 239 p.p.s.a., może być zwolniony z obowiązku uiszczenia kosztów sądowych;
- wnoszącemu skargę, zgodnie z art. 243 p.p.s.a., może być przyznane, na jego wniosek, prawo pomocy. Wniosek ten jest wolny od opłat sądowych.

Z upoważnienia
Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska

MAREK KAJS
Zastępca Generalnego Dyrektora
Zastępca Generalnego Dyrektora
Ochrony Środowiska
/ – podpisany cyfrowo/

Otrzymują:

1. ██████████ – pełnomocnik Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie; AECOM Polska Sp. z o.o., Biuro Projektu Ochrony Przeciwpowodziowej w Dorzeczu Odry i Wisły, Al. Pokoju 1, 31-548 Kraków
2. ██████████
3. Pozostałe strony postępowania – zgodnie z art. 49 § 1 k.p.a. w związku z art. 74 ust. 3 u.o.o.ś.

Do wiadomości:

1. Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Krakowie, ul. Mogilska 25, 31-542 Kraków